

Posudek bakalářské práce

Autorka práce a studijní obor: Vendula Puklická, ČJu-NJu

Název práce: Postava vracející se z koncentračního tábora

Oponent bakalářské práce: prof. Michal Bauer, Ph.D.

	HODNOCENÉ ASPEKTY PRÁCE	A	B	C	N	NN
1	Samostatnost zpracování, porozumění problematice, originalita práce		x			
2	Formulace cílů práce a jejich splnění		x			
3	Koncepce a struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)		x			
4	Práce s literaturou/ s prameny (stav bádání, využití databází, práce s cizojazyčnou literaturou, interpretace a kritická reflexe textů, výběr a úplnost pramenné databáze, její kritika a interpretace)		x			
5	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace	x				
6	Formulace závěrů, příp. výsledky výzkumu	x				
7	Formální stránka práce (grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň)		x			
8	Formální stránka práce (citační praxe a bibliografické odkazy)	x				

A = výborně	B = velmi dobře	C = dobře	N = nelze hodnotit	NN= nevyhověl/a
-------------	-----------------	-----------	--------------------	-----------------

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Za téma své bakalářské práce si Vendula Puklická zvolila reflexi různých obrazů postavy/hrdiny-hrdinky vracející se z koncentračního tábora. Hned na začátku je třeba ocenit rozsah volby beletristických reprezentantů: zvolené příklady totiž zahrnují několik desetiletí české literatury. Autorka BP věnovala pozornost knihám či prózám Viktora Fischla (Píseň o lítosti), K. J. Beneše (Ohnivě písmo), Arnošta Lustiga (Dita Saxová), Zena Dostála (Štír) a Aleny Mornštajnové (Hana). Vendula Puklická vychází metodologicky z pojetí Daniely Hodrové, jež postavu vidí jako dynamický znak, který má relevanci pro dobu vzniku uměleckého díla. Podobné pojetí aplikuje autorka BP i v případě obecněhistorického pojetí, když vychází z práce Miloše Havelky, v níž se zabývá vztahem paměti a dobové diskurzivity. Toto centralistické pojetí Vendule Puklické pomáhá nerozptylovat se zkoumáním dalších kontextů a souvislostí, na straně druhé je poněkud popisné a schází jí možná konfrontace s (eventuálními) jinými přístupy. Jakmile si pro jednu (literárněteoretickou) či druhou (obecněhistorickou) oblast vezme pouze jedinou práci, dostává se do nebezpečí příliš úzkého vymezení. V tomto ohledu mě v rámci obecněhistorického horizontu napadá několik otázek, jimž by se mohla autorka v rámci obhajoby BP věnovat: a) třebaže Havelka upozorňuje na nemožnost hovořit o existenci absolutní generační jednoty, což je nošením vody do moře, přesto v intencích generací uvažuje – lze vůbec hovořit o nějakém generačním pojetí a skutečně se s takovýmto Havelkovým vymezením ztotožňujete?, souhlasíte s jeho výčtem členů tzv. fučíkovské generace?, nevadí Vám, že zařazuje osobnosti narozené ve stejném období, ve stejném roce do dvou generací (čapkovské a fučíkovské), dokonce zařadí lidi dříve narozené do starší

generace (do čapkovské např. Jana Wericha či Jiřího Voskovce, kteří se narodili v r. 1905, a do následující fučíkovské samotného Fučíka, který se narodil v r. 1903, nebo Ladislava Štolla narozeného r. 1902)?; b) analogicky: proč zrovna Kohoutova generace, proč ne třeba Kunderova generace nebo Lustigova generace atd.?, připadá Vám vymezení této generace na období narození mezi lety 1918 a 1931 vhodné?, není příliš široké?, totéž ostatně platí i pro tzv. fučíkovskou generaci, kam zařazuje i Jiřího Koláře a Bohumila Hrabala, kteří se narodili v r. 1914, či Josefa Kainara, jenž přišel na svět v r. 1917 – nejsou to už spíše dvě generace v rámci jedné?; c) proč zrovna generace časopisu Tvář?, proč ne generace časopisu Sešity pro mladou literaturu/pro literaturu a diskusi?, slyšela jste někdy pojem šestatřicátníci?, pojmem diference od socialismu rozumíte distanci od socialismu?; lze jen tak dát Vladimíra Holana vedle Julia Fučíka, kam pak zařadíme třeba Jana Zahradníčka, který se narodil ve stejném roce jako Holan? atd. apod. Neberte to jako vý(či)tky – ty směřují spíše k Miloši Havelkovi –, ale spíše jako potřebu kritického čtení a využití většího počtu odborných publikací. Nevadí Vám ani Havelkův slovník typu, že se příslušníci fučíkovské generace po válce „stali nejvlastnějšími ‚machry‘ komunistického uchopení moci“ (Havelka, s. 345). Bakalářská práce by si zasloužila také úpravu stylistiky, aby se v ní nevyskytovaly pasáže, jakou je například tato ze s. 40: „Dalším titulem, který nás bude zajímat, bude titul s dívčí hrdinkou Dita Saxová od autora Arnošta Lustiga. Novela vydaná roku 1962 je jedním z děl od autora proslulého zejména židovskou tematikou.“ Kromě nevhodného opakování stejných slov je vyjádření kostrbaté a poněkud neumělé. S tímž problémem se lze setkat i na s. 30: „...nejprve budeme analyzovat titul Píseň o lítosti od Viktora Fischla. Tituly, které budeme postupně interpretovat, jsou seřazeny dle roku vydání. Výjimku tvoří pouze titul Píseň o lítosti, který byl vydaný později (viz informace níže). V textech budeme analyzovat hlavní postavu, jak je zobrazována a jak je na ni nahlíženo.“ Neinvenčně začínají kapitolky věnované interpretacím vybraných beletristických děl. Takže autorka BP pokračuje: „Nyní bychom přešli k dalšímu titulu, který nás bude z hlediska dobového kontextu zajímat a tím je titul Ohnivé písmo od Karla Josefa Beneše vydaný v roce 1950. Titul Ohnivé písmo je jedním z románů...“ (s. 36). Na s. 44: „Předposledním titulem, který nás bude zajímat, je titul Štír od Zena Dostála...“ A příklad ze s. 48: „Posledním titulem, který nás bude zajímat, je titul Hana od autorky Aleny Mornštajnové.“ Ačkoli jsou interpretace jednotlivých próz zdařilé, vypravěčství Venduly Puklické by mohlo být suverénnější a především originálnější.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

V Českých Budějovicích dne 5. 6. 2021

.....
podpis oponenta bakalářské práce

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------